

Telegraful Român

Organ național-bisericesc — Intemeiat în 1853 de Mitropolitul Andrei Șaguna
APARE SĂPTĂMÂNAL

Abonamentul:

Un an 500 Lei. — Șase luni 250 Lei. — Trei luni 125 Lei. — Pentru străinătate un an 900 Lei. — Pentru America 8 Dolari.

Articole și corespondențe

se adresează **Redacției** Telegraful Român, Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45. — Scrisori nefrancate se refuză. — Articole nepublicate nu se înapoiază.

Prețul inserțiunilor

un șir petit 6 Lei pentru odată, dacă se publică de mai multe ori se dă rabatul cuvenit.

Abonamentele și inserțiunile

se adresează **Administrației** ziarului Telegraful Român, Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45

Principii de renaștere națională

Trăim un început de epocă nouă. Dela cele mai adânci forme de gândire și până la cele mai neînsemnate detalii de manifestare, societatea e pe cale să ia o înfățișare nouă, să se organizeze altfel. Să ne bucurăm că suntem privilegiați de Dumnezeu să trăim într'un astfel de moment de trecere dintr'o formă de organizare a vieții sociale într'alta, căci în chipul acesta ne învrednicim de o importantă experiență de care nu se învrednicesc acele generații de oameni cari își trăiesc viața într'o formă socială stabilizată dinainte de a se naște ei și durând până după moartea lor și-și închipue astfel că tot așa a fost dela facerea lumii. Noi ne putem face o icoană mai corăspunzătoare despre dinamismul istoriei, despre trecerea ei printr'o serie de încheieturi, despre rostul acestor schimbări și cu aceasta chiar despre rostul istoriei. În forme sociale cari durează prea mult, amorțește și sufletul. Nu mai găsește stimulente de înviorare, ci se automatizează în repetiția unor acte sociale cu cari e de mult obișnuit. Transformările radicale ale formelor de viață socială, oricât vor fi fiind produsul unor mișcări sufletești, aduc și ele la rândul lor o înprospătare a vieții sufletești, silind sufletul la mari încordări de adaptare în toate actele sale, dela cele de gândire până la cele de simplă salutare a apropiatului.

N'ar putea să dureze istoria un timp atât de îndelungat fără aceste transformări. Generațiile cari ar urma, ar fi tot mai anhilozate, prin moștenirea automatismului trecutului, ar fi tot mai incapabile să-și împlinescă înalta menire de ființe chemate de Dumnezeu să trăiască pe piscuri de simțire proaspătă, de gândire nouă, de faptă creatoare idealistă.

Are profundă dreptate teologul Carl Stange când scrie: «E intențiunea lui Dumnezeu să existe comunitate între oameni. Senzul istoriei ome-

nești este deci ca viața în comunitate să vină la expresie în toate formele și posibilitățile ei», (Das Ende aller Dinge, 1930, pg. 120).

Noi trecem acum dela forma individualistă, liberală, raționalistă, democratică a vieții sociale, la cea național-solidaristă, susținută, cum e și firesc, nu de rațiunea care separă, ci de credința religioasă care unește. Va fi fost necesară la vremea ei și forma individualistă liberală a vieții, pentru a se pune în valoare marea însemnată a omului. Și cu siguranță că și în această formă de viață socială omul cu bune intențiuni, care și-a conceput viața ca un mandat dela Dumnezeu, a găsit prilejuri să servească lui Dumnezeu și binelui.

Dar forma socială în care intrăm e fără îndoială, prin sine, superioară celei de până acum, cuprinzând în sine pentru om îndemnuri și chiar porunci să servească lui Dumnezeu și apropiatului, să trăiască pentru alții.

Iată «Frontul Renașterii Naționale», care e chemat să transforme radical viața noastră publică! Chiar cuvintele «Front» și «Renaștere» vorbesc de o mentalitate nouă, solidaristă și religioasă. Căci în front omul nu-și mai urmărește interesele sale, ci trăiește exclusiv pentru biruința comună, iar renașterea presupune credința într'un mister: în zăcămintele de forță ascunse, amorțite, nevăzute cari nu pot fi deslănuite decât prin credință, cum spune deviza tuturor noilor înjghebări ale acestui început de epocă nouă.

Însăși unicitatea «Frontului» pentru toată țara, este iarăși un semn al tendinții vremii noastre de-a uni pe toți fiii neamului într'o familie. Înainte era tendința de fărâmițare. Fiecare voia să aibă o părere, un ideal deosebit. Astăzi toate deosebirile amuțesc, mai bine zis se topesc într'un ideal unic, esențial, acel al binelui

neamului. Dar această amuțire a deosebirilor, căderea lor la proporția reală a micimii pe care o reprezintă, nu ar fi posibilă dacă ar fi rămas rațiunea drept for de judecată și nu s'ar fi ridicat în locul ei iubirea și credința, puteri exclusiv religioase.

Ceice au inițiat acest «Front al Renașterii Naționale», au fost prea bine conștienți de temeiurile pe cari trebuie să se sprijinească, de valorile ce trebuie să le promoveze, de idealurile cărora trebuie să-i servească, dacă vrea să poată izbândi. De aceea au și fixat, în «Regulamentul» ce i l-au dat, ființa și rosturile lui astfel:

«El urmărește înălțarea patriei prin întărirea ideii naționale și a solidarității fiilor ei, întărirea familiei ca celulă socială, crearea unei vieți spirituale prin dezvoltarea credinței creștine și a culturii autohtone, prin propășirea materială, prin obligativitatea muncii».

Solidarism național, și de aceea întărirea familiei, căci dacă nu-ți iubesti familia, nu-ți poți iubi neamul care crește din familie, credința creștină ca bază a iubirii de familie și de neam, ca putere ce te scoate din egoism, și muncă pentru neam, care tot numai prin creștinism devine din marfă târguită în tulburări și nemulțumiri continue, misiune dela Dumnezeu în slujba apropiatului, complex de fapte izvorâte din credință! Acesta e programul «Frontului», program sută la sută creștin. Creștinismul se dovedește din nou ca leac tămăduitor al tuturor crizelor sociale; conducerile de stat se întorc dela probarea tuturor roșcovelor, la sânul Bisericii, la lumina lui Hristos. Interdicția pentru membrii de-a face parte din francmasonerie și din alte asociații secrete, care trebuie să se aplice cu toată sinceritatea, pornește din aceeași deziluzie a celor ce au așteptat salvarea dela ideologii neputincioase și aceeași încredere nouă în puterea creștinismului și a naționalismului.

«Frontul» ne înfățișează un program creștin în forme sociale nouă, în prilejuri de activitate nouă.

Cuvinte regale

Vrem raporturi bune cu toți, vrem conviețuire pașnică cu vecinii noștri.

Vom păstra alianțele noastre, vom iubi pe prietenii noștri, vom năzuî să întărim noi prieteni, dar vom păstra cu hotărâre și sfințenie drepturile noastre.

Aceleași devize, aceleași idealuri de credință, de muncă, de solidaritate națională, le aduc «Straja Țării», «Serviciul Social», organizația premilitară, tot atâtea cadre sociale noi, toate forme de legătură socială nouă, mai strânse, mai solidare, mai creștine. Pentru preot ele sunt tot prilejuri nouă, sistematice, favorabile, de-a se apropia de sufletul tineretului, de sufletul intelectualilor, al poporului. Precum viața socială se desfășura până acum la întâmplare, fără o organizare, fără o încadrare sistematică, așa se desfășura și activitatea preotului. Acum preotul trebuie să-și sincronizeze pasul cu cadența acestor organizații, cu programul sistematic al lor. Activitatea lui pastorală va trebui să se sistematizeze, luând caracterul unui program urmărit fără întrelăsări. Preotul trebuie acum să țină săptămânal cel puțin o predică în biserică, Dumineca, cel puțin una premilitarilor, cel puțin una străjerilor în altă zi, cel puțin una la Serviciul Social, nemai amintind de legăturile strânse în cari trebuie să rămână statornic cu aceste organizații sfătuind, ajutând, înviorând.

Preotul își va orânduî de acum înainte timpul în program și învățătura sa creștină, căci nu se poate expune să repete aceleași lucruri în fața ascultătorilor, ci trebuie să le dea pe rând toată învățătura creștină, potrivit cu vârsta lor și în ritmul viu, dinamic și practic, în care curge și trebuie să curgă viața acestor organizații.

Să mulțumim lui Dumnezeu că organizarea vieții sociale aduce și pentru preot necesitatea să-și organizeze și să-și multiplice prilejurile de activitate pastorală.

D. STĂNILOAE

FOIȘOARA

Cuvânt

rostit de dl profesor I. Lupaș la București în 8 Ianuarie 1939 cu prilejul sărbătoririi dlui inginer I. P. Gigurtu

Am înțeles încercarea succintă a dlui N. Măgureanu, precum și pe aceea mai stăruitoare a dlui Dr. Jianu, de a revendica în întregime pe dl I. Gigurtu pentru Oltenia sa natală, din a cărei fecundă ramură de înălțătoare tradiții eroice și de neistovite energii creatoare a odrăslit ponderata și victorioasă Dsale personalitate.

Mie să-mi dați voie, Doamnelor și Domnilor, să încerc a-l revendica pentru Transilvania. Și veți vedea îndată, cât de îndreptățită este voința Transilvaniei de a-l împământenî în cea mai adâncă brazdă a

sa pe ing. Gigurtu — ca pe unul dintre cei mai vrednici fii ai Patriei întregite, — care a înțeles a se identifica sufletește, cât mai repede și cât mai deplin, cu aspirațiunile ei de totală desrobire culturală, politică și economică de sub orice influență străină și mai ales de grabnică descătușare de sub povara consecințelor nefaste ale felițelor uneltiri, exploatari și obstacole artificiale ce încrucișează, la tot pasul, calea năzuințelor spre progres ale elementului băștinaș dintre Carpați și Tisa.

Dsa și-a dat seama din primul moment că pentru consolidarea stăpânirii românești în ținuturile, răsluite veacuri de-a rândul din alvia dezvoltării normale și osândite unor nemilostive cârmuiri străine, nu pot fi deajuns nici declarațiile politice solemne, cum erau cele votate cu delirant entuziasm în ziua de 1 Decembrie 1918, nici măsurile de ordin administrativ ce s'au ivit pe urma lor.

Oricât de numeroase și, fără îndoială,

bine intenționate ar fi fost aceste măsuri, efectele lor au întârziat multă vreme. Vestigiile cârmuirilor străine s'au îndărătnicit și continuă a se îndărătnici în hotărârea neînduplecată, să nu dispară din meleagurile noastre. Iar regimul României întregite, povăuit adeseori de excesivă îngăduință și generosită, a ezitat să recurgă la măsuri de neapărată trebuință pentru sistematica și rapidă lor desrădăcinare.

Dl inginer Gigurtu a înțeles însă dela început, că dăinuirea perpetuă a stăpânirii românești în ținuturile revenite la sânul Patriei-mame poate fi garantată, în chip mai sigur, pe două căi: pătrunzând cât mai adânc în taina sufletului și în taina pământului strămoșesc.

Transilvania și-a deschis repede sufletul, fiindcă dl I. Gigurtu s'a știut apropiat de acest suflet involburat, pe calea tradițiilor sfinte și a nepieritoarelor amintiri de curată glorie românească.

M. Sa Regele spunea în cuvântarea

de Anul nou că viitorul neamului nu poate fi clădit decât pe mormintele celor ce au fost...

Două puncte de mănecare pentru clădirea acestui viitor a căutat și a găsit dl I. Gigurtu în cuprinsul Transilvaniei: moștenirea celui ce-și doarme somnul de veci păzit de lei din preajma bisericii Râșnărilor lui Octavian Goga și aceea ocrotită de crucea de sub gorunul lui Horia.

Din aceste două puncte arhimedice ale Transilvaniei românești a pornit acțiunea sa constructivă, integrându-se fără șovăire în toate aspirațiunile noastre de restaurare națională prin puterea ortodoxiei străbune deoparte, de alta în cele de refacere și întremare materială prin recucerirea izvoarelor de înviorare economică din mâinile străinismului usurpator.

Participând activ și cu cel mai viu interes la promovarea vieții sufletești a românilor din Transilvania, dl Gigurtu a putut înregistra experiențe personale, car

Octava de rugăciuni pentru Unitatea Bisericii

Intre 18 și 25 Ianuarie c., în Biserica lui Hristos, rugăciuni fierbinți se înalță spre cer, pentru unitatea Bisericii. La aceste rugăciuni iau parte membri ai Bisericii ortodoxe-ruse, ai Bisericii rom. catolice, ai Bisericii anglicane, ai Bisericii reformate suedeze și franceze, și ai altor biserici lutherane.

Asupra acestei octave se dau relațiile următoare;

1. Aceia cari iau parte la aceste rugăciuni, nu se întrunesc în vederea unor preocupări dogmatice sau eclesiastice.

2. Pentru ca Unitatea Bisericii să se poată împlini, nimeni nu are dreptul de a se ruga, ca propria lui confesiune să fie victorioasă, sau ca altă Biserică să fie învinsă. Toți trebuie să se unească în rugăciune, pentru ca Unitatea să se poată realiza în modul și la timpul pe care Dumnezeu îl va găsi de cuviință. (Acesta este caracterul însuși al «mișcării-octave»).

3. A treia Duminecă după Epifanie, toți participanții sunt invitați a se împărtăși cu Sf. Taine, iar în timpul cuminării a se ruga pentru Unitatea Bisericii.

4. Acolo unde este posibil, se pot organiza servicii divine de seara, cu predici despre Unitatea Bisericii.

5. Este necesar ca actuala lucrare ecumenică să fie susținută, în timpul acestei octave, prin predici și rugăciuni în biserici, în scopul ca credincioșii să devină zeloși pentru această operă ecumenică, care trebuie să devină o problemă urgentă în toată Biserica lui Hristos.

6. În această octavă de rugăciuni, Biserica rugătoare este unită în lupta contra materialismului, impietății și a oricărei lucrări satanice. (Note din circulara: «Octave de Prières pour L'Unité de L'Eglise»).

Pe lângă aceste rugăciuni pentru «împreunarea credinței», cari se ridică în fiecare Biserică participantă la această octavă, rugăciuni speciale se vor înalța lui Dumnezeu, de către delegații acestor Biserici, cari se vor întruni la Lyon în intervalul octavei 18—25 Ian.

Biserica anglicană va fi reprezentată la Lyon de către părintele profesor Geoffrey Curtis, distins monah al mănăstirii «Invierii» din Mirfield.

Din Biserica rusă din diaspora, au aderat la această operă ecumenică următorii: I. P. S. mitropolit Evloghie din Paris, I. P. S. mitropolit Tichon din Berlin, PP. SS. episcopi participanți la sino-

dul din Sremski-Karlovitz (Iugoslavia) finit în anul 1936, starețul mănăstirii Sf. Pantelimon din Sf. Munte Athos și alte câteva comunități ortodoxe-ruse (vezi broșura: «L'Universelle Prière des Chrétiens pour L'Unité Chrétienne», pag. 30, Paris 1937).

I. P. S. mitropolit primat al Estoniei, Alexandru, împreună cu Sf. Sinod al acestei Biserici, de asemenea a aderat la această mișcare octavală de rugăciuni pentru Unitatea Bisericii. (Vezi: «L'Universelle Prière...» pg. 31).

Această mișcare unionistă a luat naștere la anul 1907, în sânul Bisericii anglicane. (Vezi: «The Church Times», 16 Dec. 1938). Spiritul inițial în care a fost concepută, era o reînnoire a acestei Biserici, la Biserica romano-catolică. Cu acest caracter ea a ființat până prin anul 1930. Dela această dată ea și-a schimbat obiectivul primordial, transformându-se într-o mișcare universal creștină, unicul ei scop fiind realizarea — prin rugăciune — a Unității tuturor Bisericilor creștine, după voia lui Dumnezeu, prin căile și la timpul voit de El.

După această ultimă precizare a țintei urmărite, s'au produs ralierile la mișcare a Bisericii ortodoxe-ruse, a Bisericii ortodoxe din Estonia, a Bisericii episcopale din America și a diferitelor ramuri ale Bisericii protestante. Biserica romano-catolică participa dela început.

Fără îndoială, idealul unității creștine este unul dintre idealurile supreme ale Bisericii lui Hristos. Realizarea lui ar însemna încopcierea diferitelor părți ale veșmântului Mântuitorului, pe care soldații romani l-au tras la sorți pentru a nu-l împărți, și pe care creștinii au cutezat și au reușit să-l sfășie; și ar mai însemna împlinirea rugăciunii Domnului nostru Isus Hristos, pe care într'unul din cele mai solemne momente ale vieții Sale pământești, a adresat-o cu căldură Tatălui, zicând: «Părinte Sfinte, păzește în numele Tău pe aceia pe cari Mi i-ai dat, pentru ca ei să fie una, precum și noi una suntem», (Ioan 17, 11).

Căile de realizare, a acestei râvnite unități creștine, nu sunt, desigur, conferințele interconfesionale, cu interminabilele lor discuții doctrinale. Istoria ne stă mărturie în această privință. Rămâne deci ca mijloc infalibil, întru atingerea acestui suprem ideal creștin, rugăciunea. Este într'adevăr tot ce se poate imagina mai sublim, ca la un moment dat toate

sufletele creștine, pe deasupra divergențelor confesionale și a circumstanțelor istorice cari au produs aceste divergențe, să se întâlnească la picioarele Mântuitorului, solidare în rugăciunea pentru unitatea Bisericii, pe care El, Cuvântul lui Dumnezeu cel întrupat, a întemeiat-o pentru a fi una.

Sfânta noastră Biserică ortodoxă neîncetat se roagă și cere «împreunarea credinței și împărtășirea Sfântului Duh». Ce-ar fi oare dacă această rugăciune, însoțită de alte rugăciuni speciale, s'ar întovărăși cu rugăciunile înălțate de Bisericile participante la octava dintre 18—25 Ianuarie? N'ar fi o mai activă manifestare a dorinței ei zilnic afirmate, întru realizarea marelui deziderat creștin al Unității tuturor Bisericilor lui Hristos? Mirfield (Anglia), Decembrie 1938.

Pr. D. Veștemean

Cuvinte regale

Consolidarea țării este o datorie față de istorie, față de sutele de generații, care au luptat și au pățimit pentru menținerea unui neam statornic, care și-a jucat, tăcut dar hotărât, rolul lui în desvoltarea civilizației europene.

Nr. 101—1939

Comunicare

Se aduce la cunoștință, că erezii după Părintele protopop Valeriu Judele din Mărgineni, decedat la 5 Decembrie 1938, în baza §-ului 5 din Regulamentul fondului de ajutorare preoțesc au primit dela Cassa arhiepiscopale din Sibiu, în numerar, fără nici o reținere, ajutorul preoțesc de Lei 40.000.

Sibiu, din ședința secției economice a Consiliului Arhiepiscopesc dela 4 Ianuarie 1939.

Consiliul arhiepiscopesc

Organizațiile germane și toți germanii cetățeni români se încadrează, în mod corporativ, în «Frontul Renașterii Naționale».

Afară de această încadrare, germanii cetățeni români pot constitui o proprie organizație în scopuri culturale, economice și de opere sociale.

În comune rurale și urbane, cu populație mixtă, se formează secții separate germane, care vor fi reprezentate prin 6 membri în Consiliul superior național, și unul în Directorat.

Minoritatea maghiară are de asemenea posibilitatea de a intra în noua organizație.

Credință și faptă

de Prot. Gh. Maior, profesor E 24 Ianuarie.

Ca român și creștin, care am să vorbesc unor buni români și buni creștini, nu pot trece la subiectul meu fără a aminti de 24 Ianuarie 1859. În această zi mare, pe care a făcut-o Domnul să ne bucurăm și să ne veselim noi într'însa, două principate, apăsate de ruși, de turci, de greci în aceeșă vreme și dușmanite de vecinii, cari nu le puteau apăsa, își dau mâna, formează Principatele-unite pentru a ne da România independentă sub sceptrul unui rege, și la 1918 baza încheierii României de azi.

Văd o generație de tineri entuziasmați, cari se sfătuiesc, vorbesc, scriu, se organizează, se încălzesc jertfindu-se la flacăra caldă a unui românism, care nu mai e moldovenesc, nu mai e muntenesc, ci al tuturor celor de-un sânge și de-o lege și au o singură țintă: cu orice preț, cu orice suferință să vadă realizată unirea, căci:

Săvade-i unul, nu-i putere
La necaz și la durere;
Unde-s doi puterea crește
Și dușmanul nu sporește

de aceea:

Hai să dăm mână cu mână
Tot ce-i inimă română

Regulamentul de organizare al „Frontului Renașterii Naționale”

Dăm, în cele următoare, principiile călăuzitoare ale Regulamentului de curând apărut:

1. „Frontul Renașterii Naționale” e singura organizație politică. Organele deliberatoare ale frontului sunt: *directoratul și consiliul superior național*.

Directoratul este compus din 24 membri, din cari 8 reprezentanți ai agriculturii și muncii manuale, 8 reprezentanți ai comerțului și industriei, și 8 reprezentanți ai ocupațiilor intelectuale.

Consiliul superior național este alcătuit din 150 membri, câte 50 de fiecare din cele 3 înțeleptici prevăzute în regulament.

Membrii directoratului și consiliului vor fi numiți prin decret-regal pe termen de 2 ani.

Consiliul superior național formulează directivele politice ale Frontului;

Prezintă guvernului dezideratele;

Arată observațiile asupra mersului administrației publice;

Aprobă candidaturile pentru alegerile parlamentare.

2. Organele de execuție ale frontului sunt: *secretarii generali* de Ținut, județ, plasă și comună.

Sunt trei secretari generali.

Mandatul membrilor organelor deliberatoare, cât și al secretarilor, poate fi revocat pentru abateri dela îndatoriri.

Membrii „Frontului Renașterii Naționale”, cari ocupă funcțiuni publice, sau dețin însărcinări speciale în ierarhia organizației și acei din formațiile auxiliare, vor purta în mod obligatoriu uniforme și insigne organizației. Pentru ceilalți purtarea uniformelor și insinelor este facultativă.

Membrii „Frontului Renașterii Naționale” cari se vor dovedi că fac parte din organizații secrete, chiar internaționale, vor fi excluși din organizație.

3. Se înființează ca organizații auxiliare formațiuni de gărzi naționale, care vor funcționa pe baza unui regulament special.

Femeile înscrise în „FRN” vor putea constitui formațiuni speciale.

4. Deviza „Frontului Renașterii Naționale” este: *Regele și Națiunea, Muncă și Credință*.

5. Salutul: ridicarea brațului drept cu cuvântul: *Sănătate*.

Organizați Reuniuni de femei

și unirea aceasta nu forțată de ascuțitul sabiei, nu impusă de afară, nu de puterea de stat, nu cu vărsare de sânge — și e semnificativ, că s'a făcut fără să coste un singur strop de sânge omenesc —, ci din lăuntru fiecărui moldovean și al fiecărui muntenian dela opincă până la vâldică. Văd pe mitropolitul Veniamin Costachi, pe mitropolitul Neofit Scriban, pe un Negri, Negruzi, Alexandri, Alecu Russo, Mihail Kogălniceanu, Alexandru Cuza, Dimitrie Goleșcu, pe un Grigorie Alexandrescu, N. Bălcescu, D. Bolintineanu, I. Brătianu, boerul Boerescu, și alții, mulți, ajunși, ca niște vulcani în erupție, de un naționalism sincer, curat, cuminte, desinteresat. Neamul mai presus de ei și de suferințele și de interesele lor! Unirea cu orice preț! Sunt devizele lor. Și au suferit prigonire, temniță, exil, lipsuri, chiar moarte pe pământ strein dar cu icoana patriei unite și mărite în sufletul lor mare și cald, cum a suferit Nicolae Bălcescu mort și îngropat la Palermo în Sicilia.

Cine și ce să îi stat în calea entuziasmului lor? Și se putea să nu ajungă la rezultatul dorit?

Dupăce ei fac pe ambasadorii — fără diurne și fără comisioane, ci dimpotrivă jertfind din al lor — în fața puterilor Europei, acestea ajung să recunoască, că în Moldova și în Muntenia locuiește acelaș po-

l-au îndemnat să mărturisească în revista *Libertatea* din 1933 că a rămas profund impresionat de seriozitatea metodei cu care sunt tratate în adunările eparhiale din Sibiu importante chestiuni de ordin religios, cultural și educativ — seriozitate care l-a determinat să devină el însuși un apologet al ortodoxiei gata oricând să demonstreze convingător nuanțele ei distincte: noblețea, îngăduința, discreția, modestia și iertarea creștinească, cu care s'au obișnuit românii ortodocși să întâmpine orice agresivitate impetuoasă din partea adversarilor.

Comoara sufletului românesc: credința ortodoxă, și comoara pământului strămoșesc: munca pricepută, sistematică și nepregetată să-și reverse imbelșugatele daruri — pentru o cât mai apropiată și mai deplină izbândire a tuturor strădanilor închinat operei epocale de înălțare a Patriei române! Aceasta a fost, aceasta rămâne lozinca tuturor acțiunilor de interes obșteșc, întreprinse de ing. Ion Gigurtu.

Câtă vreme alții au cuvântat și au pertractat, frământând țara și înveninând-o adeseori până 'n măruntaie, ing. Gigurtu — însuflețit de nestână-i dorință de a contribui la realizarea progresului în oricare domeniu al vieții românești — a tăcut și a făptuit... Este în drept să-și lase acum sufletul stăpânit de un adânc sentiment de

mulțumire durabilă. Realizările lui, pregătite lent — cu meticuloasă metodă științifică și cu îndelungă răbdare creștinească — vor fi neconținut prețuite ca tot atâtea pietri de temelie la minunata clădire a României rotunde, a României eterne.

Transilvania exprimă în clipa aceasta, prin rostul meu, cuvântul său de omagiu nu numai înțeleptului realizator în domeniul vieții economice-financiare, ci mai ales generosului ctitor de așezăminte religioase ortodoxe și neobositului propoveditor, cu cuvântul și cu condeiul, al celui mai autentic postulat de resurecțiune națională-românească și creștină-ortodoxă.

Să trăiască ctitorul Ioan și tovarășa lui de viață, ctitorița Ana,

Să trăiască propoveditorul și făptuitorul inginer Gigurtu! —

P. S. Acest cuvânt a impresionat adânc pe dl inginer Gigurtu îndemnându-l să mulțumească în mod special dlui prof. Lupaș pentru juste aprecieri rostite în numele Transilvaniei și să facă prețioasă mărturisire că, deși este oltene de naștere, totuși, patria sa principală a devenit în timpul din urmă Transilvania...

C. preoți să stea în fruntea mișcării

Oastea Domnului

Preotul și sănătatea poporului

Valoarea creștină a sănătății sufletești

Vorbind despre chemarea preotului în lupta pentru apărarea și întărirea sănătății poporului nostru, socotesc potrivit ca mai întâi să arătăm care este valoarea creștină a trupului și a sănătății lui. Este bine să fim lămurii asupra locului pe care-l ocupă trupul în economia mântuirii noastre. În felul acesta problema apărării sănătății va căpăta o valoare deosebită pentru noi preoții și ne vom sili să-i dăm atenția ce o merită în lucrul nostru pastoral. Și pe lângă mila și dragostea părintească vom avea un nou îndemn mai înalt, care ne va hotărî să pornim cu tot sufletul în lupta pentru apărarea sănătății poporenilor noștri.

De obicei nu ne prea dăm seama de valoarea creștină a trupului. Dacă ținem la sănătatea noastră, o facem mai mult din instinctul de conservare. Nu știm să ne prețuim valoarea trupului, și asta pentru că nu prea ne prețuim valoarea mântuirii sufletului. Aceasta e mentalitatea creștinilor de azi. Uităm repede că ne putem mântui sufletul numai până suntem în acest trup, pe acest pământ. Ah, dar acest lucru e cu totul copleșitor de important pentru noi.

Numai până ce suntem în trup, ne putem mântui sufletul. Numai în tovarășia trupului putem da lupta pentru mântuire. Iată de unde vine prețul cel mare pe care creștinul îl dă trupului omenesc. Și pentru că trupul ne este un tovarăș atât de bun și scump, într-o luptă atât de supremă, sufletul nu se va desprinde de el nici în bucuria vieții veșnice. Ci la judecata de apoi se va împreuna iar cu el, după ce va fi trecut și el prin prefacerea și înnoirea vieții veșnice. Insuș Domnul Hristos s'a înălțat la cer cu trupul înviat din morți, arătând prin aceasta legătura cea strânsă între trup și suflet și valoarea și cinstea ce merită trupul omenesc.

Având un preț atât de mare pentru noi și pentru mântuirea noastră, de bună seamă că trupul, și deci sănătatea lui, merită toată grija noastră. Iar această grijă va fi cu atât mai mare, cu cât sănătatea poporului nostru poate fi așa de ușor atacată și primejduită de dușmani aprigi și nenumărați.

Grija noastră pentru trup nu poate avea însă alt scop decât păstrarea și apărarea sănătății. Întru cât numai până suntem în trup, putem să ne mântuim sufletul, urmează că numai grija pentru sănătatea trupului are valoare creștină. Orce altă grijă pentru trup, pentru in-

frumșețarea lui și pentru împlinirea poftelor lui, este o abatere dela țintă, este o cădere, o primejdie pentru mântuire.

Deci, dacă creștinismul dă trupului omenesc cea mai înaltă valoare și cinste, totuși el limitează foarte precis grija pentru trup numai la păstrarea sănătății și curățeniei lui morale. În privința aceasta sfântul apostol Pavel are câteva cuvinte apăsate: „Nu știți că trupurile voastre sunt mădulare ale lui Hristos? Voi lua eu mădularele lui Hristos și le voi face mădulare ale unei curve? Nu știți că trupul vostru este Biserica Duhului Sfânt? Preamăriți dar pe Dumnezeu în trupul și în duhul vostru, căci sunt ale lui Dumnezeu”, [I Cor. 6, 15—20].

Trupul nostru e locașul Duhului Sfânt, e mădular al lui Hristos fiind mădular al Bisericii Sale, părtaș al vieții veșnice. Ah, ce gânduri amețitoare, ce adevăruri înălțătoare! Când mă gândesc că se putea să nu fiu, să nu mă fi născut, să nu mă fi împărțit de existență, de suflet, de viață veșnică, să nu fi cunoscut pe Dumnezeu, — mi se întunecă mintea și mă înspăimânt ca de moarte. Ce dar mare este viața, ființa, în opoziție cu neființa. Deci uităm noi așa repede acest lucru?

Și dacă suntem, dacă avem viață, dacă avem suflet nemuritor și dacă avem trup, în marginile căruia putem să câștigăm mântuirea și fericirea veșnică lângă Dumnezeu, — de ce prețuim oamenii așa de puțin aceste daruri mari? E spaimântătoare neglijența și indiferența noastră a oamenilor față de lucrul cel mai esențial al vieții, față de mântuire. Faptul acesta, dacă are o explicație în firea noastră decăzută prin păcat, totuși nu are nici o scuză dela Hristos încoace.

Dacă somnul lumii este adânc și dacă besna neștiinții e foarte întinsă, totuși noi preoții putem face mult pentru mântuirea multora, cu ajutorul Domnului nostru Isus Hristos. Dacă e lucru grozav ca cineva să moară nemântuit, apoi e și mai grozav ca cineva să moară fără vreme și nemântuit, din pricină că nu și-a știut apăra sănătatea. Să știi că cineva a murit tânăr și nemântuit, din pricină că n'a cunoscut nici cele mai elementare reguli de igienă, e lucrul cel mai dureros pentru oricine, cu atât mai mult pentru un părinte sufletesc.

Și mor destui cu zile în jurul nostru, al preoților, prin satele țării, din

ignoranță și superstiții și din lipsa unui sfat înțelept dat la timp. Mor cu zile și poate mor nemântuiți. Ar fi putut să mai trăiască și ar fi putut să se mântuiască. Oare conștiința noastră de preoți și părinți ai poporului nostru nu ne spune nimic? Nu ne mustră de loc? Nu ne arată cumva vinovați, dezertori dela datorie? Cât n'am fi putut noi face pentru sănătatea multora și deci pentru mântuirea multora?

Având în vedere înalta valoare pe care o are trupul în lupta mântuirii sufletului, problema apărării sănătății poporului nostru, pentru noi preoții, înțețază de a mai fi numai o problemă națională, ci ea se înalță mult mai sus, devenind o mare problemă de mântuire sufletească. Dacă misiunea noastră a preoților e grija pentru mântuirea turmei încredințate nouă, și dacă mântuirea se poate câștiga numai până suntem în trup, atunci grija pentru sănătatea trupască, a poporului nostru, se ridică pe planul întâi alături de grija pentru sănătatea sufletului.

Iată cum se încadrează, iată care e locul pe care trebuie să-l ocupe grija pentru sănătatea poporului în lucrul nostru pastoral de fiecare zi.

Pr. Nicolae Vonica

Un răspuns frumos

Comentariile perfide și depărtate de obiect pe cari „Unirea” blăjană le-a făcut cuvântării dela investitură a P. S. episcop ortodox al Maramurășului, Dr. Vasile Stan, au primit în articolul „Tulburătorii de bucurii românești” din „Renașterea” dela 8 Ianuarie c., semnat de dl I. Matei, un răspuns frumos și temeinic, de natură să infunde gura definitiv palavrăgilor de rea credință din redacția monitorului blăjan.

Cu citate din chiar tabăra uniată, dl Ion Matei arată cât de just a vorbit P. S. Dr. Vasile Stan când a spus că „prin unirea cu Roma țaria coeziunii și rezistenței sufletului românesc pe plaiurile ardelen — și în special în Maramurăș — se frânge”. Mărturii necontestate adevăresc că preoțimea uniată a Maramurășului se maghiarizează complet, ne mai folosind aproape de loc limba românească.

Cât privește zeflemelele de prost gust ca aceea că episcopia ortodoxă a Maramurășului este o „vlădicie a morților”, dacă redactorii „Unirii” ar fi puțin mai conștienți s'ar feri de ele, căci li s'ar putea spune că epitetul acesta se potrivește mai bine la cel puțin două din episcopii uniaste și la alte două din episcopii romano-catolice din România, cari sunt in-

comparabil „cu mult mai cald și mai bogat înzestrate” decât episcopia ortodoxă a Maramurășului și n'au nici măcar justificarea de-a servi la întărirea coeziunii românești, ci dimpotrivă contribuie la relaxarea acestei coeziuni.

Dar cine să se mai mire de insensibilitatea totală a redactorilor „Unirii” față de cele mai importante interese românești? Noi ne-am obișnuit demult să-i vedem totdeauna la extrema atitudinilor dușmănoase față de tot ce-i românesc și în fruntea jăudătorilor oricărui fapt defavorabil românismului, numai să servească intereselor acelora cari pe lângă vreo altă calitate mai au și pe aceea de catolici.

În același număr din „Unirea” în care episcopia ort. a Maramurășului e tratată cu toată fiera care li se scormonește redactorilor când vorbesc de ortodocși, se înalță pe pg. I ditirambele cele mai lipsite de măsură pentru actul statului român de-a fi ridicat legația sa dela Vatican la rangul de ambasadă. În febra entuziasmului vorbesc de nu știu ce „importanță excepțională a Vaticanului”, care „ca centru de informație și de acțiune diplomatică are o situație unică”.

E interesant până la ce deformare sufletească și optică a putut duce pe acești bieți oameni îndoparea lor continuă cu aceleași grandilocvente afirmații despre importanța Vaticanului, care în realitate s'a dovedit mai ales în evenimente internaționale recente egală cu un caraghios zero. Cine mai întreabă Vaticanul în urlăsele crize prin cari trece omenirea, gata în orice clipă să vadă deslănțându-se războiul? Se trezește și Papa, exact a treia zi după Scripturi, ca în criza cehoslovacă, adresând un mesagiu pentru pace, care trece neobservat în cine știe ce colț uitat al ziarelor.

Vaticanul, sârmanul, nu mai știe ce fețe să mai ia față de tot mai puțin respectuoasele atitudini ale statelor totalitare față de catolicism. „Importanța excepțională”? Haida del El nu reprezintă în viața diplomatică decât o serie de uzanțe și formalități față de cari se afectează încă un respect convențional.

Suprimarea brevetelor de băuturi spirtoase. Guvernul continuă marea acțiune de întronare națională, nu numai în sens moral și economic, ci și biologic. Acesta este tălcul măsurilor de combatere a alcoolismului. Nu numai în Bucovina și Moldova s'au anulat brevetele de băuturi spirtoase, ci ministerul de finanțe a întins acțiunea sa și în capitală și a suprimat deodată 280 brevete. Actul este menit să curme decăderea și imoralitatea.

por; le recunosc dreptul de a simți și cugeta la fel. Nu le recunosc dreptul de a făptui așa cum simțeau și cugetau, dreptul de a făptui sub un comandament unic și românesc, de a fi fiii aceleiași stăpâniri românești. Căci ce înseamnă dreptul recunoscut de a se uni cele două principate, însă așa ca fiecare să-și aleagă domn separat, e adevărat că în locul grecilor de până acum pot fi români, și fiecare să aibă guvern separat și numai câteva afaceri o comisiune mixtă din moldoveni și munteni la Focșani, unde era granița dintre principate. Alegerile aveau să se facă sub supravegherea rușilor, cari ocupaseră de mult țărișoarele, și cu aprobarea turcilor, cari se socotiau un fel de stăpâni peste ele. Și s'au și fixat pentru Moldova la 5 Ianuarie, pentru Muntenia la 24 Ianuarie 1859. Acum începe din nou rolul frumos al acestei generații mari. Cei 48 deputați moldoveni și cei 49 munteni în adevăr fac să sece Milcovul și să dea mână cu mână cei depe țărnișii lui. Streinii mari și puternici și cuminți minune mare au uitat, că și românii au puțină minte și multă purtare de grijă dela Dumnezeu și că „celuice crede toate-i sunt cu puțință” cum a zis Mântuitorul; au uitat să pue în tratate, că fiecare țărișoară trebuie să aleagă altă persoană ca Domn. Și înflăcărați și înțeleapți generație de atunci prin această

„scăpare de vedere” a puterilor mari și în taină se înțeleg să aleagă Domn al Moldovei și apoi Domn al Munteniei pe același Alexandru I. Cuza, făcând unirea simbolic, unind toate simțurile în același cap al țării, cum Domnul din ceruri le-a unit pe ale omului în creier. Și așa cu mare însuflețire moldovenii încep unirea la 5 Ianuarie 1859 și muntenii o desăvârșesc la 24 Ianuarie ale aceluiaș an.

La ce mai puteau sluji acum protestele puterilor? Unirea era faptă, faptă mare, faptă apărută de Dumnezeu și voită de români! Cine mai cutează să o strice?

De aici încolo — drum greu, dar sigur! Iată ce sărbătorim istoricește. Amă-nunte vi se vor da cu altă ocazie. Eu n'am acest rol și nici n'am voit să fac istorie. Eu am voit să arăt în câteva vorbe *fapta* unirii și sper, că din cele spuse s'a putut vedea, că e o faptă.

Ce i-a făcut însă pe cei de pela 1848 până la 1860 să se sbată așa, să sufere, să se ostenească, să alerge prin străinătate jertfînd dela ei? *Fapta* unirii e rezultatul muncii lor, iar munca lor rezultatul *credinței* lor nemărginite în puterile vii ale neamului românesc, în dreptatea cauzei lor și în dreptatea lui Dumnezeu.

Și ca să vedeți, că în adevăr în sufletul lor străjuia o credință mare, lăsați-mă ca din mărturiile vremii, să citesc numai două și sper, că va fi de ajuns:

Iată ce urare profetică a făcut Costache Negri pentru unirea tuturor românilor, în anul 1848, cu prilejul comemorării lui Ștefan cel Mare, la mănăstirea Putna din Bucovina:

«Azezați precum suntem în mijlocul îndoitului despotism al Europei și al Asiei, să ne dăm împreună frățesca și ajutoare mâna de unire și să zicem cu toții: „Trăiască Moldova! Trăiască Valahia!”

„Dar învrednicească-ne Dumnezeu ca să putem striga într-o zi: „Trăiască România Unită!” Atunci, fraților, soarele luminii va pătrunde și va împrăști adâncul întuneric, în care zăcem; atunci numai vom fi ceea ce trebuie să fim, adică, fiii unei singure și puternice moșii!

„În visurile mele, înflorit se arată viitorul României. Suntem milioane de români răzlețiți!... Ce ne lipsește ca să ajungem un neam tare? Unirea, numai Unirea! Să trăiască dar Unirea Românilor!”

Scrisoarea lui Dimitrie Golescu:

Alt document interesant este scrisoarea pe care a adresat-o boerul Dimitrie Golescu, scriitorului Ion Ghica, în ziua de 7 August 1848, redactată în franțuzește, privitoare la unirea tuturor românilor într'un stat național unificat pe temeiul principiului naționalității:

„Aruncam într-o zi ochii pe o hartă tipărită la Viena, acum mai bine de 20 nai, care nu cuprindea decât țările de rasă română, Valahia, Basarabia, Moldova, Bu-

covina, Transilvania și Banatul. Știi dvs. că asta ar forma un frumos mic regat, rotunjit, cu frontiere pe care natura pare să le fi indicat? Marea Neagră, Dunărea, Tisa vor forma o frumoasă cingătoare de mireasă, un frumos zid împotriva ultragiilor străinului. Centrul acestui regat ne va da Iași, sau Romannl de capitală, care va fi ca un far pentru națiunile slave ce ne înconjură și care va împrăștiazele sale de lumină printre ele.

Nu știu pentru ce cred că această idee, care ar fi fost o utopie anul trecut, îmi pare astăzi atât de realizabilă, în cât s'ar putea aproape pune rămășag că ea se va întâmpla, dar când? Iată singurul punct nesigur ce mai rămâne.

Revoluția franceză din 48 a proclamat liberarea popoarelor, dar chiar mai mult, principiul naționalităților. Fiecare națiune are un drept la propria sa existență politică și toți oamenii care vorbesc aceeași limbă trebuie să fie considerați formând o singură națiune. Acesta e semnul distinctiv pe care Dumnezeu le-a dat spre a le separa unele de altele pe pământ; frontierele, care sunt legate de natura terenului, vin în al doilea rând. Dacă principiul naționalităților trebuie să triumfe, cum tot face să nădăjduim, românii vor fi un popor de opt milioane. Dar vor fi lupte grozave până când acest principiu se va transforma în fapt în Europa întreagă. Aceasta e una din ultimele probe pe care societatea noastră bolnavă le încearcă. Fraternitatea popoarelor nu va veni decât după aceea, spre a îndeplini opera civilizației.”

(Urmează)

Nr. 258/1939.

AVIZ

Marți, la 24 Ianuarie a. c. se prănuște aniversarea de optzeci de ani dela unirea Principatelor Române prin alegerea Domnitorului Ioan Alex. Cuza. Mulțumitori Proniei cerești care a călăuzit pașii poporului și ai frunțașilor vieții naționale pe calea patriotismului luminat și a iubirii de neam, îndrumăm On. cler să săvârșească în acea zi rugăciunea Doxologiei și să reamintească credincioșilor însemnătatea aceluia act național, care a avut o covârșitoare influință asupra poporului nostru ardelen, care se găsea într-o epocă de renaștere bisericească, sub cărmuirea nemuritorului ierarh Andrei.

Totodată se îndrumă On. cler să dea concursul bisericii la serbările naționale, organizate de școală și așezămintele culturale și patriotice.

Sibiu 9 Ianuarie 1939.

Consiliul arhiepiscopesc

INFORMAȚIUNI

Inscrierile în „Frontul Renașterii Naționale” continuă cu multă însuflețire în toate județele țării.

Sărbătorirea dlui inginer I. P. Gigurtu. Duminecă seara a fost sărbătorit, printr-o agapă, dată în capitală, dl inginer I. P. Gigurtu, fost ministru al industriei și conducător al societății „Mica”, unde a lucrat și lucrează pentru a îmbunătăți soarta unei lumi necăjite din țara moților, dând numeroase pilde întru ridicarea bisericii și școlii românești. Cuvântări, care au subliniat rodnița și slăvirea muncă a celui sărbătorit, au finit la acest prilej: dl prof. Rădulescu-Motru președintele Academiei Române, păr. I. Lupaș, prof. universitar, (cuvântarea sa o publicăm în foaia de azi), dl I. Rădulescu, arh. I. Ionescu ș. a. A răspuns mulțumind dl ing. I. Gigurtu și a spus: Trăim vremuri din care de aceea trebuie să ajutăm pătura dela săte, înzeștrându-o cu unelte ieftine și bune și acordându-i credit lung și nu prea scump. În deosebi trebuie ca munca și comerțul să fie cât mai mult în mâni românești, ear locurile libere să fie ocupate de fiii neamului nostru. Vorbitorul a grăit cald și lămurit în aprobările tuturor participanților.

Cu ziua de 18 Ianuarie 1939, intrând în vigoare regulamentul aplicării legii serviciului social, peste 7000 de tineri cărțurari vor lucra anul acesta la ridicarea a 300 de sate românești.

Potrivit unei vechi tradiții, în fiecare an, în ziua primă de Crăciun, Reuniunea meseriașilor din Sibiu, aranjează un concert și teatru. Ținem să remarcăm, că în anul acesta s'a reprezentat, din prilejul alor 40 ani dela prima reprezentare teatrală dată dl D. Axente, în scopul acestei reuniuni, piesa „Niobe”, traducere liberă de C. Axente. Programul s'a desfășurat în fața unei numeroase și selecte asistențe. Corul, bine pregătit și condus de o aleasă măiestrie a tânărului profesor dl Gheorghe Șoima, a executat mai multe cântări, răsplătite de îndelungate aplauze. După aceasta s'a jucat piesa sus amintită, în care s'a distins talentul dlui D. Axente, cunoscut de publicul sibian, dna P. Olariu, în rolul „Niobe”, dna Axente, dl și dna Cloșan, dl I. Duca precum și restul persoanelor cari s'au achitat bine de rolurile încredințate. Rezultatul, moral și material obținut, aduce cu sine cinste și laudă meseriașilor sibieni. — În urma succesului dela Sibiu, soc. „Principele Mircea”, filiala Săliște de sub președinția dnei A. Pop-Florian, autoarea poemului „Valuri sufletești”, a invitat în ziua de Anul nou pe diletanții sibieni să reprezinte și în frunțașă comună Săliște, în folosul societății amintite, piesa reprezentată la Sibiu. După ceaiul servit în cinstea oaspeților, s'a desfășurat programul în fața unei săli ce s'a

dovedit neîncăpătoare pentru populația sălișteană. Recitățile studentului Rareș Axente și dialogul dnei Axente și a tânărului Petrică Olariu au stârnit calde aprobări, ear piesa a fost întreruptă de vii aplauze. La sfârșit s'a servit o agapă, la care luând cuvântul dna prezidentă A. Pop-Florian aduce în numele tinerelor vlăstare ce stau sub ocrotirea soc. „Principele Mircea”, cele mai calde mulțumiri, pentru jertfa adusă în folosul copiilor noștri. — *Participant.*

ȘTIRI LOCALE

Predică în catedrala din Sibiu. Duminecă, în 15 Ianuarie 1939, va predica părintele Iacob Bozocă.

Oficiul stării civile din Sibiu a înregistrat în anul 1938 următoarele cifre: Nașteri 1268, căsătorii 451, decedați 866. (Numărul nașterilor întrece cu 402 pe al decedaților).

Institutul de credit fonciar din Sibiu

Se aduce la cunoștința generală, că consiliul de administrație în ședința din 16 Decembrie 1938 a hotărât să plătească creditorilor cuprinși în aranjament conform art. 52 din Legea Conversiunii a opta rată în mărime de 4%, cu începere dela 15 Ianuarie a. c.

Institutul de credit fonciar din Sibiu

Ad. Nr. 778/1938 prot. (3) 1—3

Concurs

Se publică concurs pentru întregirea parohiei de clasa I-a Petrosani II, protopopiatul Jiu, cu termen de 30 zile dela întâia publicare în Telegraful Român.

Beneficiile împreunate cu acest post sunt:

1. Salarul dela stat.
2. Venitele stolare obișnuite și nerăscumpărate, sau benevole, — conform hotărârilor consiliului parohial din ședința ținută în 19 Octombrie 1938 și aprobată de adunarea parohială din 6 Noembrie 1938.
3. Locuință și încălzire gratuită, — potrivit acelorasi hotărâri.

Pe lângă documentele prevăzute de regulament și ordonanțele în vigoare concurenții vor anexa și o declarațiune, cu forme legale, în care se obligă să observe întru toate hotărârile cuprinse în punctele 2. și 3. ale prezentului concurs, de care pot lua cunoștință fie la P. Ven. Consiliu arhiepiscopesc, fie la oficiile: parohial Petrosani și protopopesc Jiu.

Vor fi preferiți reflectanții cari știu bine muzica.

Concurenții vor înainta cererile și documentele cuvenite oficiului protopopesc ortodox român Jiu, — în termenul indicat, și după aceea — cu apropierea prealabilă a protopopului — se vor putea prezenta în parohie pentru a cânta, predica, eventual a sluji și a face cunoștință cu credincioșii alegători.

Petrosani, 22 Decembrie 1938.

Ion Duma
protopop

Nr. 506—1938. (66) 3—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei Turdaș, din protopresbiteratul Orăștie, devenită vacantă prin încetarea din viață a fostului paroh, în baza ordinului Prea V. Consiliu arhiepiscopesc, Nr. 12.966—1938, se publică concurs cu termen de 30 de zile dela prima publicare în Telegraful Român.

Beneficiile împreunate cu acest post:

1. Salarul dela stat.
2. Ecleejie 13¹/₂ jug. pământ arător.
3. Casă parohială în foarte bună stare.

4. Venitele stolare statorite în trecut. Cererile de concurs, însoțite de încuviințarea de a candida, obținută dela P. V. Consiliu arhiepiscopesc, se vor înainta oficiului protopopesc ortodox român din Orăștie.

Concurenții, avunând înainte oficiul protopopesc, e de dorit să se prezinte în parohie la serviciul divin, pentru a fi cunoscuți de parohieni.

Orăștie, 10 Decembrie 1938.

Din ordinul P. V. Cons. arhiepiscopesc: Oficiul protopopesc al Orăștiei:
Prof. Ioan Moța
adm. traotului

Nr. 615/1938

(2) 1—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei vacante Gurarăului I, parohie de cl. I-a, din protopopiatul Săliște, în baza ord. cons. Nr. 11.100/1938 se publică concurs din oficiu cu termen de 30 de zile dela prima publicare în Telegraful Român.

Beneficiile împreunate cu acest post:

1. Salar dela stat.
2. Venitele stolare din parohie.
3. Jumătate din sesiunea parohială de 2 jug. 615 st. □.
4. Relut de locuință.
5. Administrează filia Orlat, depărtare de 3¹/₂ km de Gurarăului.
6. Cel ales va fi obligat să locuiască în filia Orlat.

Cererile de concurs, însoțite de autorizația P. V. Consiliu arhiepiscopesc și de certificatele de studii, se vor înainta subsemnatului oficiu protopopesc în termenul legal.

Concurenții cu prealabila încunoștințare a oficiului protopopesc se vor prezenta la biserică, pentru a-i cunoaște poporul. Săliște, la 18 Noembrie 1938.

Dr. Dumitru Borcea
protopop.

Nr. 820—1938

(60) 3—3

Concurs

Se publică concurs pentru întregirea parohiei vacante de cl. III-a Colibi, din protopopiatul Sebeșului, cu termen de 30 zile dela întâia publicare în Telegraful Român.

Beneficiile împreunate cu acest post:

1. Salarul dela stat.
2. Locuință în natură.
3. Sesiune parohială 20 jug. cad.
4. Venitele stolare obișnuite în parohie.

Cererile de concurs se vor înainta oficiului protopopesc ortodox român al Sebeșului, în termenul indicat.

Candidații vor anexa la cererile de concurs și concesiunea dela Prea Ven. Consiliu Arhiepiscopesc că pot candida la această parohie.

Candidații se vor prezenta, cu încuviințarea prealabilă a oficiului protopopesc, în vreo Duminecă sau sărbătoare la biserică, spre a fi cunoscuți de către parohieni. Sebeș-Alba, 19 Noembrie 1938.

Oficiul protopopesc ortodox român al Sebeșului în înțelegere cu consiliul parohial.

Vasile Oană
protopop.

Nr. 614/1938.

(63) 3—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei vacante Topârcea I, parohie de cl. I-a din protopopiatul Săliște, în baza ord. cons. Nr. 10408/1938 și a hotărârii cons. par. din Topârcea din 16 Oct. a. c. se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în Telegraful Român.

Beneficiile împreunate cu acest post:

1. Salar dela stat;
2. Venitele stolare obișnuite în parohie;
3. Jumătate din sesiunea parohială de 17 jug. și din cele 2 cimitire.

Cererile de concurs, însoțite de autorizația P. V. Consiliu arhiepiscopesc și de certificatele de studii, se vor înainta subsemnatului oficiu protopopesc în termenul legal.

Concurenții cu prealabilă încunoștințare a oficiului protopopesc se vor prezenta în biserică, pentru a-i cunoaște poporul.

Săliște, la 18 Noembrie 1938.

Dr. Dumitru Borcia
protopop

N. 2—1939

(1) 1—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei de cl. III-a Sâmbăta de sus răsăriteană, din protopopiatul Făgăraș, se publică concurs cu termen de 30 zile dela întâia publicare în Telegraful Român.

Beneficiile împreunate cu acest post:

1. Salarul dela stat.
2. Stola uzitată în parohie.
3. Sesiune parohială de 5 jugăre.

Cererile de concurs, cărora se va anexa încuviințarea specială de candidare dela P. V. Consiliu arhiepiscopesc din Sibiu, se vor înainta subsemnatului oficiu protopopesc în termenul deschis.

Concurenții, cu înștiințarea oficiului protopopesc, se vor prezenta în biserică spre a face cunoștință cu poporul.

Oficiul protopopesc al Făgărașului în înțelegere cu consiliul parohial respectiv. Făgăraș, la 2 Ianuarie 1939.

Pavel Borzea
protopop.

Nr. 662—1938

[65] 3—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei de cl. III-a Oprea-Cârțișoara, din protopopiatul Avrighului, se se publică concurs, cu termen de 30 de zile dela întâia publicare în Telegraful Român.

Beneficiile împreunate cu acest post sunt:

1. Salarul dela stat.
2. Stola uzitată în parohie.
3. Sesiune parohială de 5 jugăre.
4. Două sortii de lemne: una în pădurea posesorală și cealaltă în pădurea comunală.

Cererile de concurs, cărora se va anexa încuviințarea specială de candidare dela Prea Ven. Consiliu Arhiepiscopesc din Sibiu, se vor înainta subsemnatului oficiu protopopesc în termenul deschis.

Concurenții, cu înștiințarea oficiului protopopesc, se vor prezenta în biserică spre a face cunoștință cu poporul. Oficiul protopopesc al Avrighului în înțelegere cu consiliul parohial respectiv. Avrigh, la 8 Decembrie 1938.

Pavel Borzea
adm. protopop.

Nr. 762/1938

[67] 2—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei de clasa III, Ardeu, din protopopiatul Geoagiului, se publică concurs cu termen de 30 de zile dela prima apariție în Telegraful Român.

Beneficiile împreunate cu acest post sunt:

1. Salar dela stat;
2. Folosirea cimitirului și curții bisericești;
3. Dela fiecare familie câte o ferdelă (30 litri) porumb sfărmat, sau echivalentul său în bani, anual.
4. Nefiind casă parohială, parohia se obligă a închiria locuință potrivită pentru preot până la edificarea casei parohiale.

5. Lemne de foc după trebuință din pădurea bisericii, aduse acasă de credincioși.

6. Stola uzitată în parohie. Cererile de concurs se vor înainta oficiului protopopesc ortodox român în termenul deschis, împreună cu încuviințarea de candidare dela P. V. Consiliu arhiepiscopesc.

Candidații se vor prezenta, cu încuviințarea of. protopopesc, în parohie spre a face cunoștință cu poporul.

Geoagiu, la 5 Decembrie 1938.

Oficiul protopopesc în înțelegere cu consiliul parohial.

Ioșif Șerban Cornilă
adm. protopopesc.

Nr. 213/1938

(68) 3—3

Concurs

Se publică concurs pentru întregirea parohiei vacante de cl. I, din I. G. Duca (Cristur), prot. Odorhei, cu termen de 30 zile dela prima publicare în Telegraful Român.

Beneficiile împreunate cu acest post:

1. Salarul dela stat.
2. 13 jug. cadastrale cl. I pe malul Târnavei-mari. Impozitul lor privește pe paroh.

3. 2 jugăre cadastrale pentru chirie; aceeași calitate, același loc.

4. Stola uzitată în parohie și cel puțin 40 lei de familie la Bobotează.

5. Grădina bisericii rămâne în folosința parohului.

Cererile de concurs se vor înainta Onor. oficiului protopopesc ortodox român din Odorhei în termenul arătat.

Candidații vor anexa la cererea de concurs și permisiune de a candida, dela Prea Ven. Consiliu Arhiepiscopesc Sibiu, și se vor prezenta cu încuviințarea prealabilă a oficiului protopopesc în vreo Duminecă sau sărbătoare la biserică, spre a servi, a cânta și a face cunoștință cu parohienii.

I. G. Duca (Cristur), din ședința consiliului parohial, ținută în 26 Nov. 1938.

Prof. preotul Simion Radu
paroh.

Oficiul protopopesc în înțelegere cu consiliul parohial

Odorhei, 28 Noembrie 1938.

Secretar: Ioan Rusu
institutor

Seb. Rusan
adm. protop.